

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 26. juni 2024 blev i sag nr. 101284:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Storstrøms Forsikring G/S
Lohmannsvej 8
4780 Stege

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har retshjælpforsikring. I brev af 4/3 2024 har klagerens advokat bl.a. anført:

"Påstand

Storstrøm Forsikring, CVR-nummer: 18773015, påstår at anerkende Klagerens, ..., ret til retshjælpsdækning.

Sagsfremstilling

Direktøren og medejer af [firma], [klageren], klager over Storstrøm Forsikrings afgørelse om retshjælpsdækning.

Ankenævnet for Forsikring traf afgørelse om et erstatningskrav, den 1. november 2023 i sag nr. 1000155, mod [pensionsselskab] hvor Klageren fik delvist medhold. [Pensionsselskab] meddelte efter afgørelsens forkyndelse, at de ikke ønskede at være bundet af afgørelsen.

Klageren ønsker nu, at få erstatningskravet efterprøvet i de civile domstole, med retshjælpsdækning af sit forsikringsselskab Storstrøm Forsikring.

For at få efterprøvet sagen i de civile domstole, sendte Klageren den 28. november 2023, en anmodning om retshjælpsdækning til sit forsikringsselskab, Storstrøm Forsikring. Anmodningen om retshjælpsdækning vedlægges som **Bilag 1**.

Af samme dag, den 28. november 2023, modtog Klageren afslag på sin ansøgning om retshjælp fra Storstrøm Forsikring. Afslaget fra Storstrøm Forsikring fremgår i e-mail tråden af bilag 1.

Ankenævnet for Forsikring

2.

101284

Af den 21. december 2023, bestrider Klageren afgørelsen fra Storstrøm Forsikring og anmoder om, at Storstrøm Forsikring skal genoverveje afgørelsen, således Klageren kan indrømme sig retshjælpsdækning, med henblik på at indbringe erstatningssagen for de civile domstole. Anmodningen om at genoverveje afgørelsen om retshjælp fremgår i e-mail tråden af bilag 1.

Den 21. december 2023, anmoder Storstrøm Forsikring efterfølgende om supplerende oplysninger, for at genoverveje retshjælpsdækningen.

Af de supplerende oplysninger anmodes der om den firmapensionsaftale der er indgået med [pensionsselskab], samt en nyere kopi af Klagerens lønseddel. Den 26. januar 2024 fremsendes firmapensionsaftalen og en nyere kopi af Klagerens lønseddel.

Firmapensionsaftalen vedlægges som **Bilag 2**.

Den nyere kopi af Klagerens lønseddel vedlægges som **Bilag 3**.

Klagerens direktørkontrakt vedlægges som **Bilag 4**.

Storstrøm Forsikring fremsender den 26. januar 2024, deres endelige afgørelse om retshjælpsdækning, hvor de fastholder deres tidligere meddelte afslag, som fremgår i e-mail tråden af bilag 1.

Anbringender:

Det gøres gældende.

at Klageren, selv skal sørge for sin egen pension, da der ikke foreligger nogen ordning eller aftale med [firma]. Klageren er ansat som direktør og det fremgår af direktørkontraktens § 5, pkt. 5.2, hvor det står angivet, at '*Direktøren sørger selv for sin pension ...*'. Det bemærkes på den baggrund, at pensionen ses helt uafhængig af ansættelsesforholdet.

at der således er tale om en tilvalgt og valgfri pensionsordning hos [pensionsselskab], da det tydeligt fremgår af Klagerens kontrakt, at hans ansættelsesforhold ikke er sikret en pensionsordning.

at Klageren, som medejer og direktør i [firma], har en administrativ ledelse til at overføre hans indbetalinger til sin pension, hvorfor der ikke er tale om en arbejdsrelateret pensionsopsparing eller en pensionsopsparing der er afledt af hans ansættelsesforhold.

at Storstrøm Forsikring, på baggrund af ovenstående, skal indrømme Klageren retshjælpsdækning, således sagen om erstatning for tabet lidt i december 2022, kan indbringes for de civile domstole."

Selskabet har den 27/3 2024 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"PÅSTAND

Klagen tages ikke til følge.

SAGSFREMSTILLING OG BEMÆRKNINGER TIL KLAGEN

Det bemærkes, at det er de for branchen gældende fællesbetingelser, der gælder for retshjælpsforsikringen.

Efter betingelsernes punkt 5.1. er tvister, der udspringer af sikredes ansættelsesforhold, dækningsundtaget.

Storstrøm Forsikring har lagt vægt på, at der er tale om en tvist med [pensionsselskab], der udspringer af arbejdsgivers flytning af pensionsordning fra én udbyder til [pensionsselskab]. I den forbindelse blev også klagers pensionsordning overført.

Som **bilag A** fremlægges den afgørelse, der ønskes indbragt for domstolene. Det fremgår heraf, at klager under den sag har omtalt pensionsordningen som havende relation til ansættelsesforholdet.

Sagsfremstilling:

Klageren er direktør i og medejer af [firma]. [Firma] har hidtil haft en pensionsaftale med [selskab1]. Klageren har derfor hidtil haft sin pensionsordning i [selskab1]. I forbindelse med [firmas] indgåelse af aftale om fremtidig pensionsaftale med [pensionsselskab], skulle klagerens pensionsmidler overføres fra [selskab1] til [pensionsselskab]. Firmapensionsaftale underskrevet af [pensionsselskab] den 29. august 2022 og af [firma] den 29. september 2022 vedlægges som Bilag 1. [Firma] benyttede i denne forbindelse ... som forsikringsmægler.

Til supplerung af **bilag 2** fremlægges som bilag B selve den aftale sagen udspringer af. Heraf fremgår det klart, at der er tale om en firmapensionsaftale, og at den er obligatorisk og også omfatter direktionen.

...

Sagens bilag 2 viser i overensstemmelse hermed, at klager blev obligatorisk omfattet af den pensionsordning, som tvisten omhandler, da han var ansat hos [firma].

Af sagens bilag 3 ses, at den pensionsindbetaling, der er foretaget, svarer til de obligatoriske 3 %, der også følger af firmapensionsaftalen.

Det bemærkes, at ansættelsesaftalen (bilag 4) er fra 2013, og at løn- og pensionsforhold kan ændres over tid.

SELSKABETS STILLINGTAGEN

Det er Storstrøm Forsikring, der skal godtgøre, at der foreligger en tvist, der udspringer af et dækningsundtaget forhold, hvilket i dette tilfælde er et ansættelsesforhold.

Hele den tvist, der er opstået, starter ved, at klagers arbejdsgiver indgår – uafhængigt af klagers vilje som lønmodtager – en aftale om skifte af leverandør af firmapensionsudbydere. I den forbindelse opstod en tvist om, hvorvidt klager var berettiget til erstatning som følge, at hans pensionsopsparing blev overført for sent.

Idet det med sagens bilag er godtgjort, at pensionsordningen er arbejdsgiveradministreret, obligatorisk og omfatter klager, er bevisbyrden løftet.

Klager kan derfor ikke få medhold."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af nævnets afgørelse af 30/11 2023 i sag 100155 mellem klageren og pensionselskabet fremgår bl.a.:

"Nævnet udtaler:

Klageren er medejer af og ansat i et firma, der i 2. halvår 2022 skiftede leverandør af firmapensionsaftalen fra selskab1 til det indklagede selskab. I den forbindelse skulle klagerens pensionsopsparing også overføres. Den 27/9 2022 sendte forsikringsmægleren på vegne af klageren – og tilsvarende for andre ansatte – en begæring til selskabet om oprettelse af en pensionsopsparing i Danica Link og en blanket med anmodning om pensionsoverførsel fra selskab1.

Selskabet oprettede den 14/11 2022 en pensionsordning til klageren i Danica Balance, Mix middel risikoforløb. Den 1/2 2023 kontaktede forsikringsmægleren selskabet, idet klagerens ordning og overførselsanmodning ikke herudover var blevet ekspederet. Den 2/2 2023 ændrede selskabet klagerens ordning fra Danica Balance til Danica Link med investeringspuljen 'Danica Pension Korte Obligationer', jf. det aftalte i klagerens oprettelsesbegæring af 26/9 2022. Endvidere videresendte selskabet den 2/2 2023 overførselsanmodningen til selskab1, der den 30/3 2023 opgjorde og overførte klagerens opsparing på ca. 18½ mio. kr. til selskabet. Opsparingen blev indsat på en selvstændig police, og klageren underskrev den 11/4 2023 en begæring om ændring af denne police til Danica Select, hvilket selskab1 effektuerede den 14/4 2023.

Klageren kræver erstatning i anledning af, at selskabet ikke har effektueret hans overførselsanmodning af 27/9 2022 rettidigt. Han har anført, at han har lidt et investeringstab i december 2020 i selskab1, hvilket kunne være undgået, hvis det indklagede selskab havde videresendt hans overførselsanmodning inden for rimelig tid og senest samtidig med, at selskabet ekspederede de øvrige medarbejderes sager. Klageren har fået oplyst af selskab1, at selskab1 modtog første overførselsanmodning den 2/12 2022, og at selskab1 herefter solgte depotet den 5/12 2022. Klageren har på baggrund af kurs- og kontooplysninger fra selskab1 opgjort sit tab i december 2022 til 677.918,09 kr., hvilket han kræver erstattet. Subsidiært kræver han erstatning med et mindre beløb eller renter.

Selskabet har anført, at selskabet ikke med det samme kunne påbegynde ekspeditionen af klagerens aftale efter modtagelsen af dokumenter den 27/9 2022. For det første modtog selskabet først den 3/10 2022 den underskrevne firmaoverenskomst fra arbejdsgiver. For det andet modtog selskabet først den 26/10 2022 bestandslisten for klageren og hans kolleger. Risikodækningerne fra selskab1 blev herefter 'spejlet' i de dækningsbeviser, selskabet udstedte den 14/11 2022, idet det var nødvendigt først at afklare, om nogle medarbejdere skulle beholde deres risikodækninger i selskab1, inden aftalerne i selskab1 blev opsagt. Selskabet burde herefter have ekspederet klagerens begæring i et rimeligt tempo, hvilket efter nyere ankenævnspraksis vil sige inden for ca. 4 uger. Selskabet ekspederede klagerens kollegaers sager inden for denne frist, men af ikke forklarlige årsager blev klagerens sag overset. Selskabet beklager, at klagerens sag forblev uekspederet indtil starten af februar 2023. Selskabet har anført, at der ikke er grundlag for at betale erstatning til klageren, da klageren ikke har lidt et tab som følge af selskabets fejl. Uanset om selskabets havde videresendt overførselsanmodningen i november eller december 2022, kunne selskab1 ikke forventes at overføre pensionsmidlerne før ultimo december 2022 eller ultimo januar 2023,

idet branchens 'Renteaftale' bestemmer, at det afgivende selskab har løbende måned + 1 måned til at foretage overførsel. Selskab1 har erfaringsmæssigt en sådan sagsbehandlingstid, og selskab1 overførte da også først klagerens ordning den 30/3 2023 efter modtagelse af overførselsanmodning den 2/2 2023. Det må lægges til grund, at klagerens opsparing ville være forblevet i selskab1 hele december 2022 selv ved rettidig ekspedition fra selskabets side, og at tabet i december 2022 alligevel ville være sket. Klageren har kun haft tab i december 2022, idet kurserne steg igen i januar 2023. Selskabet har anført, at klageren og hans forsikringsmægler under hele forløbet har været klar over, at der samlet måtte forventes at gå nogle måneder, før overførslen af klagerens ordning var færdiggjort. Klageren må derfor sørge for, at depotet i selskab1 vedvarende var investeret efter hans ønsker, og også derfor er der ikke grundlag for erstatning.

Selskabet har videre anført, at selv hvis klagerens opsparing kunne være overført til selskabet pr. 1/12 2022, har han ved en samlet beregning for december 2022 og januar 2023 ikke lidt et tab. For det første har selskabet anslået, at klageren i januar i selskab1 indhentede næsten hele tabet fra december, så det samlede tab for december og januar udgjorde ca. 70.000 kr. Klageren har dog ikke fremlagt præcise tal for januar fra selskab1, hvilket må komme ham bevismæssigt til skade. For det andet ville klageren i december-januar have lidt et tab på ca. 24.000 kr. i selskabet, hvis opsparingen var overført til selskabet pr. 1/12 2022 og placeret i Korte Obligationer – som aftalt med klageren. For det tredje fik klageren aktuelt en ekstra gevinst på 45.600 kr. på hans øvrige opsparing i Danica Balance Mix middel risikoforløb i december og januar, hvilket han ikke ville have fået, hvis selskabet havde modtaget opsparingen fra selskab1 pr. 1/12 2022 og derpå – som aftalt – ændret ordningen til Danica Link med Korte Obligationer. Selskabet har anført, at der ikke kan ydes erstatning fra februar 2023 og frem, da klageren den 1/2 2023 blev klar over, at overførselsanmodningen endnu ikke var afsendt. Det påhvilede derfor klageren selv at tage vare på sine investeringer i selskab1 frem til ultimo marts 2023, hvor overførslen kunne forventes at blive gennemført.

Nævnet finder, at der ikke er grundlag for, at selskabet kan holdes ansvarlig for investeringstab lidt af klageren. Som sagen foreligger oplyst, har klageren ikke godtgjort, at han har lidt et relevant, økonomisk tab, som selskabet ville kunne holdes ansvarligt for.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at det fremstår usikkert, om klageren samlet har lidt et investeringstab ved, at hans opsparing blev overført fra selskab1 ultimo marts 2023 i forhold til, hvis den var blevet overført eksempelvis 1 måned tidligere. Nævnet har også lagt vægt på, at et eventuelt investeringstab, som klageren måtte have lidt, i det væsentligste vil være begrundet i forskelle mellem de valgte afkast- og risikoprofiler hos selskab1 og det indklagede selskab. Nævnet bemærker, at afkast og risiko er to forbundne størrelser, idet en valgt højere risiko som regel også giver mulighed for et potentielt højere afkast. Nævnet bemærker videre, at det må antages, at klageren i selskab1 også havde mulighed for at vælge højere eller lavere risiko, hvis han ønskede dette.

Nævnet bemærker, at pensionsbranchens Renteaftale angiver, at det afgivende selskab i forbindelse med en pensionsoverførsel skal overføre pensionsmidlerne hurtigst muligt efter, at selskabet har modtaget forsikredes anmodning om overførsel. Overføres pensionsmidlerne senere end løbende måned + én måned efter modtagelsen af anmodningen, skal der tillægges morarenter.

Nævnet bemærker, at i forbindelse med klagerens pensionsoverførsel, er det indklagede selskab ikke det afgivende selskab, men det modtagende selskab.

Nævnet har i tidligere sager – 95603, 96061 og 96936 – udtalt, at et selskab ud fra en analogi til Renteaftalens morarentebestemmelser kan blive pligtigt til at betale renter til forsikrede, hvis selskabet – på anden vis end ved sen overførsel af pensionsmidler – er skyld i, at der sker en væsentlig forsinkelse af overførslen af den forsikredes pensionsmidler. Nævnet bemærker, at det ikke er enhver sagsforsinkelse, der kan danne grundlag for, at selskabet kan blive pålagt at betale renter. Der må anlægges en helhedsvurdering af selskabets samlede sagshåndtering, idet selskabet som professionel finansiel aktør har pligt til at sikre, at finansielle ekspeditioner – der kan have ikke-uvæsentlige økonomiske konsekvenser for kunden – gennemføres inden for rimelig tid.

Nævnet lægger til grund, at der fra 14/11 2022 ikke længere var uafklarede forhold i relation til klagerens pensionsoverførsel, som var til hinder for, at selskabet kunne videresende klagerens overførselsanmodning til selskab1. Selskabet sendte først overførselsanmodningen til selskab1 den 2/2 2023.

Nævnets flertal udtaler:

Flertallet finder, at der er tale om en ikke-uvæsentlig forsinkelse fra selskabets side, hvorfor selskabet – ud fra en analogi til Renteaftalen – skal betale renter til klageren for en periode på 1 måned, idet pligten til at betale renter indtrådte, da selskabet ikke havde ekspederet overførselsanmodningen inden udgangen af 2022.

Nævnets mindretal udtaler:

Mindretallet finder, at selskabet ikke er forpligtet til at betale renter til klageren.

Mindretallet bemærker, at Renteaftalen alene fastsætter en renteforpligtelse for det afgivende selskab, hvorfor der efter mindretallets opfattelse ikke er hjemmel til at pålægge det modtagende selskab at betale morarenter.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Danica Pension, Livsforsikringsaktieselskab, skal betale renter for en periode på 1 måned af det beløb, som selskabet den 30/3 2023 fik overført fra selskab1. Rentebeløbet beregnes efter principperne i Renteaftalen. Beløbet forrentes i øvrigt efter forsikringsaftalelovens § 24.

Klageren får i øvrigt ikke medhold.

Klagegebyret tilbagebetales."

Af direktørkontrakt underskrevet den 23/12 2012 fremgår bl.a.:

"§ 5.

Vederlag

...

5.2

Direktøren sørger selv for sin pension eventuelt i form af indskud på kapital- eller ratepension i pengeinstitut eller tegning af kapital- eller rateforsikring i pensionsøjemed."

Af firmapensionsaftale af 19/8 2022 fremgår bl.a.:

"Firmapensionsaftale mellem [firma] og [pensionsselskab]

Firmaspecifikke forhold og betingelser

[Firma], herefter kaldet arbejdsgiveren og [pensionsselskab], herefter kaldet [pensionsselskab], har indgået følgende firmapensionsaftale om obligatorisk pensionsordning.

...

Omfattede medarbejdere

Firmapensionsaftalen omfatter samtlige direktører og medarbejdere.

...

Pensionsindbetaling

For direktører udgør pensionsindbetalingerne 3 procent af medarbejderens pensionsbestemmende løn.

...

Det er altid arbejdsgiveren, der foretager pensionsindbetalingerne til [pensionsselskab]."

Det fremgår af forsikringsbetingelserne:"3. Hvad dækker retshjælpsforsikringen
Forsikringen dækker tvister, som er opstået i privatlivet.

...

3.2 Rimelig grund

Det er en betingelse for dækning, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene eller voldgift. Hvis der efter selskabets opfattelse ikke er rimelig grund, skal selskabet begrunde det.

...

5. Hvilke tvister er ikke dækket

Følgende tvister er ikke omfattet af retshjælpsdækningen:

5.1 Tvister i forbindelse med sikredes erhvervsudøvelse

Ved erhvervsudøvelse forstås enhver aktivitet, uanset tab eller gevinst, der har karakter af, forbindelse med eller udspringer af sikredes:

- a) Hovederhverv
- b) Bierhverv (herunder bierhverv med karakter af hobby)
- c) Formuedispositioner i forbindelse med ovenstående aktiviteter
- d) Ansættelsesforhold
- e) Finansiell spekulation

Tvister vedrørende personskaade for føreren opstået ved erhvervskørsel med motorkøretøjer betragtes ikke som erhvervsudøvelse.

...

7. Hvilke omkostninger er ikke dækket

Følgende omkostninger er ikke omfattet af retshjælpsdækningen:

a) Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. hvis sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi omkostningerne ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand"

Nævnet udtaler:

Klageren har anmodet om retshjælpsdækning til at anlægge en retssag mod sit pensionselskab, idet pensionselskabet ikke har effektueret hans anmodning om at få overført en pensionsordning rettidigt, hvilket har medført, at han har lidt et investeringstab. Sagen mod pensionselskabet er afgjort af nævnet i sag 100155, hvor nævnet fandt, at der ikke var grundlag for, at pensionselskabet kunne holdes ansvarlig for investeringstab lidt af klageren. Nævnets flertal fandt, at der var tale om en ikke-uvæsentlig forsinkelse, hvorfor pensionselskabet – ud fra en analogi til Renteaftalen – skulle betale renter til klageren. Pensionselskabet har i henhold til § 22 i nævnets vedtægter meddelt, at selskabet ikke ønsker at være bundet af kendelsen.

Selskabet har afvist at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning under henvisning til, at tvister, der udspringer af sikredes ansættelsesforhold, er undtaget dækning, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 5.1, litra d). Selskabet har anført, at hele tvisten startede ved, at klagerens arbejdsgiver indgik – uafhængigt af klagerens vilje som lønmodtager – en aftale om skifte af leverandør af firmapensionsudbyder. I den forbindelse opstod tvist om, hvorvidt klageren var berettiget til erstatning som følge af, at hans pensionsopsparing blev overført for sent. Det er med sagens bilag godtgjort, at pensionsordningen er arbejdsgiveradministreret, obligatorisk og omfatter klageren.

Klageren har anført, at han selv skal sørge for sin egen pension, da der ikke foreligger nogen ordning eller aftale med firmaet. Klageren er ansat som direktør i firmaet, og det fremgår af direktørkontraktens § 5, pkt. 5.2, at "Direktøren sørger selv for sin pension". Pensionen ses helt uafhængigt af ansættelsesforholdet. Der er tale om en tilvalgt og valgfri pensionsordning hos pensionselskabet. Klageren har, som medejer og direktør i firmaet, en administrativ ledelse til at overføre sine indbetalinger til pensionen, hvorfor der ikke er tale om en arbejdsrelateret pensionsopsparing eller en pensionsopsparing, der er afledt af hans ansættelsesforhold.

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 5.1, at forsikringen ikke dækker "Tvister i forbindelse med sikredes erhvervsudøvelse. Ved erhvervsudøvelse forstås enhver aktivitet, uanset tab eller gevinst, der har karakter af, forbindelse med eller udspringer af sikredes: ... d) Ansættelsesforhold".

Nævnet bemærker, at tvister mellem en forsikringstager og et pensionsselskab som udgangspunkt ikke er omfattet af forsikringsbetingelsernes undtagelse vedrørende erhvervsmæssige forhold, medmindre tvisten har en direkte tilknytning til selve ansættelsesforholdet. Dette gælder også, hvis der er tale om en arbejdsgiverbetalt pension. Nævnet henviser til sag 90434.

Nævnet finder, at tvisten har en så indirekte tilknytning til klagerens ansættelsesforhold, at selskabet ikke har været berettiget til at afvise dækning under henvisning til forsikringsbetingelsernes undtagelse vedrørende erhvervsmæssige tvister i punkt 5.1.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at tvisten vedrører, hvorvidt klageren har lidt et investeringstab som følge af, at pensionsselskabet ikke har effektueret hans anmodning om at få overført en pensionsordning rettidigt.

Nævnet finder, at der er rimelig grund til at føre retssag, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 3.2 og punkt 7, litra a). Selskabet skal anerkende, at klageren er berettiget til at få foretaget en prøvelse af, om pensionsselskabet kan holdes ansvarlig for investeringstab lidt af klageren, samt om pensionsselskabet – ud fra en analogi til Renteaftalen – skal betale renter til klageren.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren fik delvist medhold i sag 100155, at pensionsselskabet har anfægtet kendelsen, og at der er en nær sammenhæng mellem spørgsmålet om investeringstab og forventning.

Som følge heraf

Ankenævnet *for* Forsikring

10.

101284

b e s t e m m e s :

Selskabet, Storstrøms Forsikring G/S, skal yde retshjælpsdækning til sagens førelse i overensstemmelse med forsikringsbetingelserne. Selskabet skal anerkende, at klageren er berettiget til at få foretaget en prøvelse af, hvorvidt pensionsselskabet kan holdes ansvarlig for investeringstab lidt af klageren, såvel som hvorvidt pensionsselskabet – ud fra en analogi til Renteaftalen – skal betale renter til klageren. Eventuelle forfaldne beløb forrentes efter forsikringsaftalelovens § 24.

Klagegebyret tilbagebetales.

Hans-Jørgen Nymark Beck